

FALLEN Bukottak Akadémiája ACADEMY

35 A HARMADIK ÉV
MÁSİK FELE

„Élveztem az érzelmi hullámvasutat,
amire Leia Stone felültetett.”

– Renée, *goodreads.com*

fine
selection

LEIA STONE

USA TODAY BESTSELLERSZERZŐ

LEIA STONE

FALLEN Bukottak Akadémiája ACADEMY

A HARMADIK ÉV
MÁSİK FELE

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2026

A lelki társaknak

FIGYELMEZTETÉS

A könyvben megjelenik az öngyilkossági kísérlet
néhány enyhébb formája.

Ne olvasd, ha úgy érzed, ez felzaklathat.

Ha problémáid vannak, kérlek, hívd a segélyvonalat.

1. FEJEZET

A HOGY A PORTÁL BEZÁRULT, az egész testem kővé dermedt. Előrebíllentem, és megbotlottam a saját lábamban, miközben próbáltam Brielle után kapni, de csak a levegőt markoltam.

– Brielle! – kiáltottam újra, pánik és keserűség szorongatta a torkomat.

Ha a következő néhány percben sikerülne utánamennem, és elállítani a vérzést, talán életben marad...

Zakatoló szívvel pördültem meg.

– Shea! Nyiss egy portált! – kiabáltam a fénymágusnak. Chloe és Luke földbe gyökerezett lábbal állt a helyiség végében, Darren és Blake pedig épp kirohant az oldalajtón, valószínűleg segítségért.

Brielle legjobb barátja rémülten nézett rám, könnyek gördültek le az orcáján, a keze remegett.

– SHEA! – ordítottam, miközben felé masíroztam.

Lucifer egy széles sávban kettéhasította a padlót, és Shea meg én a hasadék két ellentétes oldalán álltunk, arról nem is beszélve, hogy a törött szárnyamtól pokoli fájdalom tépdeste a hátamat. Szerencsére a legjobb barátomnak sikerült kiszabadulnia a kötelékeiből, és máris Shea-ért indult. Noah három erőteljes szárnycsapással át is hozta Shea-t az én oldalamra, és letette mellém.

Shea zihált, a mellkasa hevesen járt, ahogy kapkodta a levegőt. Én is legszívesebben összeomlottam volna, de nem tehettem. Brielle számított ránk.

– Shea! Nyiss egy portált, és akkor Noah meggyógyíthatja Brielle-t. Oké? – igyekeztem nyugodt maradni, de megremegett a hangom.

Shea reszketett, de kihúzta magát.

– Oké.

A korához képest kimondottan tehetséges volt. Igaz, ezt soha nem mondtam neki, mert enélkül is bazi nagy egója volt már. Különösen jól ment neki a portálok nyitása, ezért tudtam, hogy most is képes lesz rá.

Shea mély levegőt vett. Széles terpeszbe állt, és kinyújtotta a kezét. Lila szikrák jelentek meg a két tenyere között, de azonnal el is porladtak. Tágra nyílt a szeme riadalmában, és próbálta újra beizótani az erejét, de az azonnal kialudt.

– Blokkolják az erőmet – mondta rekedten.

– Neeeeeem! – ordítottam, és éreztem, hogy a kétségbeesés kezd eluralkodni rajtam.

Brielle... Az a rengeteg vér...

Megráztam magam, megragadtam Shea kezét, és magam után húzva átrohantam azon a helyen, ahonnan Lucifer elragadta Brielle-t. Az ajtón át kitörtünk a hűvös éjszakába. A démonriasztó még harsogott, és a campus túlsó végében megpillantottam Raphaelt, amint Michaellel az oldalán egyenesen felénk rohan. Darren és Blake szorosan a nyomukban haladt.

– Próbáld meg itt. – Remegett a kezem, és tudtam, hogy csak pillanatok választanak el egy pánikrohamtól.

Vajon Brielle elvérzett már? Még megmenthetem? Milyen mély volt az a vágás? Egyáltalán miért vágta meg? Mennyi idő telt el?

Százával cikáztak a fejemben a kérdések. Félttem, hogy teljesen bekattanok.

Shea döbbenete alábbhagyott kicsit. Újra a jól ismert elszántság tükröződött az arcán. Szája harcias vicsorra húzódott, kinyújtotta a kezét, két tenyere közt vadul örvénylett a mágia...

De azonnal semmivé lett.

– Basszus! – ordította.

– Mi történt? – nézett ránk kérdően Raphael, és feltehetően olvasott is a fejünkben, mert azonnal Michael vállára roskadt.

– Brielle... – suttogetta az arkangyal. Döbbenet ült ki az arcára, alig bírtam ránézni.

Shea a karjaimba vetette magát.

– Repíts el Démonvárosba! – parancsolt rám.

Persze! De mennyire!

Blokkolták a varázserejét, de ez a blokk feltehetően csak Angyalváros határáig terjedt.

– Nem, én nem tenné... – Noah-t félbeszakította a kinyíló szárnyam hangja.

Égő fájdalom hasított a hátamba, izzadni kezdett a homlokom. Kiment a fejemből, hogy eltört a szárnyam. Még nem volt ideje meggyógyulni, és rendkívül sérülékeny volt.

Fenébe vele.

Magamhoz öleltem Shea-t, a szárnyamba összpontosítottam a saját gyógyító energiámat, és kilőttem az ég felé.

Jesszusom.

A hátamba nyilalló fájdalom olyan erős volt, mintha izzó piskavasat döftek volna belém. De össze sem lehetett hasonlítani a szívemben érzett fájdalommal, amit akkor éreztem, amikor az Ördög elmetszette a menyasszonyom torkát. Vadul csapkodtam a szárnyaimmel, utasítottam a testemet, hogy gyűrje le a fájdalmat, mert történhet bármi, én rekordidő alatt átviszem Shea-t a határon.

– Gondoljuk ezt át! – kiabálta túl mellettem a szelet Michael. Az arkangyal velem együtt emelkedett az égbe.

Ez nem a valóság.

Nem foglalkoztam Michaellel, csakis a repülésre és az öngyógyításra koncentráltam. Bármire, ami elvonja a figyelmemet a szárnyaimba és a szívemben érzett fájdalomról.

Lenézve megpillantottam Démonváros határát.

Pöcegödör. Ki nem állhatom ezt a helyet. Semmit sem szeretnék jobban, mint kimenekíteni az ártatlan embereket innen, aztán lángba borítani az egészet.

Ereszkedés közben éreztem, hogy zsibbadni kezd a karom. Valószínűleg némi idegkárosodást okoztam magamnak, de nem éredekelt.

Brielle volt a családom. Az egyetlen, aki maradt nekem.

Az érzelmek elszorították a torkomat, és muszáj volt visszafognom magam, nehogy összeroppanjak. Leereszkedtem egy kiszáradt vízmosásba, ami a városfal és néhány társasház között húzódott, és letettem Shea-t. Fájdalom hasított belém, mintha milliónyi penge egyszerre mart volna a bőrömbbe. Újabb emlékeztető, hogy Shea-val és Brielle-lel ellentétben én nem tartózkodhatok túl sokáig Démonvárosban.

Michael, Noah és Raphael melletttem szállt le, és mind összerendeztek a fájdalomtól, ami engem is kínozott. Égi lényként démonok uralta földön tartózkodni valódi tortúra volt. A tekintetükkel a környéket pásztázták lehetséges veszély után kutatva, én viszont csakis Shea-t figyeltem.

Rajta! Gyerünk!

A mágus összecsapta a tenyerét, és egy morgás kíséretében zöld bűbáj kelt életre a kezében, ami azonnal tintafeketévé változott.

– Ez sötét mágia – motyogta Michael. A hangjában nyoma sem volt helytelenítésnek, sokkal inkább csak megállapítás volt.

Shea lazán vállat vont.

– Megteszem, amit kell.

Ez az!

Bármit megtettem volna, hogy Brielle-t azonnal és épségben visszahozzam ide. Még a lelkemet is eladtam volna egy démonnak.

Szinte elájultam a megkönnyebbüléstől a nyíló portál láttán, de azonnal eszembe jutott, hogy én nem mehetek át rajta. Egyikünk sem mehet, csakis Shea.

Fenébe!

Felrémlert, amikor Brielle gondolkodás nélkül berohant egy portálba, hogy megmentse Serát, és Shea is követte őt. Életem szerelme a végletekig hűséges volt. Próbáltam én is utánamenni, de kis híján az egyik végtagom bánta. Ezúttal azonban más volt a helyzet. Nem volt időnk, Brielle rengeteg vért veszített. Muszáj volt megpróbálnom. Nem hagyhattam, hogy Shea egyedül csinálja.

Raphael erős keze landolt a vállamon.

– Ne tedd, fiam! Odaveszel. Láttam már ilyet. Az a világ elemésztene téged.

Éreztem, hogy az elmém kezd sötétségbe borulni, visszatérni arra a helyre, ahová a szüleim és a kishúgom halála után is menekült; arra a romlott helyre, ahol senkivel sem törődtem, pláne nem a saját épségemmel. Raphael keze súlyos teherként nehezült a vállamra, és helyben tartott. Tudtam, hogy ha megpróbálnék beugrani a portálba, megállítana.

– Szerzek segítséget a sereg őreitől, akik démonáldottak – közölte Michael, amint a portál elég széles lett, hogy átléphessünk rajta a Pokolba.

– Nincs idő ilyen szarságokra! – csattant fel Shea. – Lucifer elvágta Brielle torkát. El fog vérezni!

Shea előtt tüzes pusztaság terült el, amin megszámlálhatatlan sorokban húzódtak a zsúpfedeles kunyhók. Némelyikük lángokban állt. Néhány démon kószált arra, és beszélgetett egymással. Shea Michael felé fordult.

– Kérem a kardot.

Mind fegyvertelenek voltunk, amikor Lucifer ránk rontott. Nem álltunk készen erre a helyzetre, és ettől csak még jobban felforrt a vérem.

Michael megdöbbsent.

– Nem attól félek, hogy elveszíted a kardomat, gyermek, de nem mehetsz át oda egymagad.

Jól ismertem Shea-t, majdnem olyan fafejű volt, mint Brielle. Ez a megjegyzés Michaeltól csak olaj volt a tűzre.

– Fogadjunk! – vágott vissza Shea, és fegyvertelenül lépett be a portálba.

– Ne! – kiáltotta Noah, és gondolkodás nélkül Shea után lépett, de Michael még időben megállította. Noah hevesen zihált, és valószínűleg én is ugyanezt tettem volna, ha nem kapok idejekorán sokkot.

Michael egy fürge mozdulattal előrántotta a kardját, és bedobta a portálba. A fegyver épp Shea lába előtt landolt.

Shea biccentett, és felvette az Igazság kardját. A szájához emelte a mutatóujját, jelezve Noah-nak, aki némán kiabált Shea után, hogy hallgasson.

Michael kardja legendás volt. Nem tudtam olyan démonról, aki túlélte volna a penge érintését. Szerettem volna kiabálni Shea-nak, hogy igyekezzon, de Noah-ban is tartanom kellett a lelket,

aki rettegett a bartánője elvesztésétől, miközben én gyászoltam az enyémet.

Raphael kezével a vállamon csak álltam ott, és figyeltem, ahogy Shea két kunyhó között lopakodva rálép a főútra, ahol démonok járták a környéket.

A portál földi oldalán mindenki jéggé dermedt. Mit lát ott Shea? Mihez kezd, ha meglátja Brielle-t vagy magát Lucifert? Elakadt a lélegzetem, amikor először balra, majd jobbra, és még egyszer balra pillantott. Egy elhaladó sarkantyús démonnak feltűnt, hogy Shea se nem halott, se nem démon, és sziszegve rávetette magát. Shea felemelte Michael kardját, és egyetlen tiszta csapással lenyisszantotta a démon fejét.

– BRIELLE! – kiáltotta kétségbeesetten.

Egy élet is kevés lenne hozzá, hogy elfelejtsem a hangját átjáró gyötrelmet. A hideg is kirázott tőle.

– BRIELLE! – zihálva kapkodta a levegőt, a tekintetét pedig ide-oda járatta, de a legjobb barátjának nyoma sem volt.

Forogni kezdett velem a világ, a lelkem kettéhasadt. Térdre rogytam.

Eltűnt.

Brielle nincs többé.

2. FEJEZET

RIADTAN NYITOTTAM KI A SZEMEMET, és a mellkasomhoz kaptam a kezem. Veszettül kalapált a szívem. Körbepillantottam, a járólap és a kicsi egyszemélyes ágy láttán rájöttem, hogy a gyógyközpontban vagyok. Noah egy székben aludt, Shea pedig az ablak alatti priccsen.

– Brielle... – suttogtam kábán.

Talán csak egy elbaszott rémálom volt, hogy Lucifer felbukkant az előléptetési ceremóniámon, és megölte életem szerelmét.

Shea és Noah egyszerre ébredt fel.

Az arcukra kiülő kétségbeesés és gyász végleg megtört. Felfogtam, hogy nem álom volt. Brielle tényleg nincs többé.

– Neeem! – nyögtem, miközben sírás fojtogatta a torkomat.

Shea keresztülsietett a szobán, majdnem elbotlott a saját lábában, és zokogva a karomba vetette magát.

– Én megpróbáltam. Annyira sajnálom! Mindent megtettem, de nem láttam és nem is éreztem őt sehol – mondta könnyek között.

Úgy éreztem, ezt nem bírom elviselni. Még egyszer nem. Egyszer már volt egy pillanat, amikor az egész családom odalett, és most újra megtörténik az egész.

Eltoltam magamtól Shea-t, kényszerítettem, hogy a szemembe nézzen. Könnyek áztatták az arcát, a szemfestéke fekete csíkokban folyt le barna bőréen. A látványa életem értelmére emlékeztetett, és hihetetlen erővel vágott gyomron.

– Nem fogjuk feladni. *Soha*. Érted?

Shea könnyek között bólintott.

– Igen. Brielle erős... és megvan a képessége a gyógyításra. *Muszáj* életben lennie.

A tudattól, hogy valaki egyetért velem, apró, megkönnyebbült sóhaj tört elő belőlem. Az Ördög a megtévesztés mestere, igaz? Az az egész nyakelmetszős dolog talán csak színjáték volt, Brielle pedig megszabadul a karmaiból, és mi meg fogjuk találni.

– Talán már le is rázta magáról, és az alvilágban bókászik. Nyisunk újra egy portált, és hívjuk őt – javasoltam.

Shea őszinte lelkesedéssel elmosolyodott.

– Ez az! Megnézem, hogy feloldották-e már a portál blokkolását. Megnyithatom épp ott, ahonnan... ahonnan elrabolta Brielle-t.

Noah megköszörülte a torkát, és furcsán nézett ránk.

– Srácok, ez nem hangzik túl biztonságosnak...

– Noah... – figyelmeztette Shea, és a legjobb barátom mindkét kezét védekezően felemelve azonnal meghátrált.

Tudtam, hogy csakis a legjobbat akarja nekem, de most mindennél jobban arra volt szükségem, hogy megtaláljam Brielle-t, és hogy kiderítsem, mi történt vele.

Shea leugrott az ágyról. Segített nekem is felállni. A lábaim még gyengék voltak, de legalább képes voltam használni őket.

– Mivel kezelték? – kérdeztem. Nyilván a törött szárnyammal. A végletekig feszítettem a húrt, de arra sem emlékeztem, hogyan kerültem ide, szóval bizonyára elájultam.

Noah lesütötte a szemét, és a padlót bámulta.

– Sokk.

Felgyorsult a szívverésem. Ugyanez történt a szüleim elvesztésekor is. Én... elájultam, és rövid időre elveszítettem a kapcsolatomat a valósággal. Noah azt is végignézte.

– Örülök, hogy itt vagy, haver – csuklott el a hangom.

– Mindig itt leszek neked – paskolta meg a hátam Noah, és együtt indultunk a kampusz felé, magunk mögött hagyva a gyógyközpontot.

Ahogy körbepillantottam a hatalmas kampuszon, láttam, hogy az egész akadémián hemzsegek a sereg őrei.

– Mihez kezdett Raph ezzel az egész helyzettel? – kérdeztem Noah-t, amikor elmentünk az arkangyal irodája előtt.

A legjobb barátom mély lélegzetet vett.

– Felállított két húszfős csapatot, akik harmincpercenként indulnak ötperces felderítésre az alvilágba. Szisztematikusan haladnak

végig a városon, de... két embert már elvesztettünk, ezért nem gondolom, hogy túl sokáig tudja tartani ezt a tervet.

Neeee.

Ez egy nagyon jó terv volt... és még így sem találták meg? Hasogatni kezdett a fejem.

– Ellenőrizték már a helyet, ahonnan elrabolta Brielle-t? – Már közel jártunk a helyhez, ahol megkaptam a századosi jelvényemet, és ahol az Ördög portált nyitott Brielle elrablására.

Noah vállat vont.

– Nem tudom biztosan. Végig melletted voltam.

Noah remek barát volt. Tudtam, hogy leginkább a mentális épségem miatt aggódik. Kikészültem a családom elvesztésekor, és ő végignézte. Most pedig olyan érzés volt, mintha újra átéljük volna az egészet.

Felráztam magam, elhessegettem ezeket a gondolatokat a fejemből. Meg fogjuk találni. Még ma.

Beléptünk a helyiségbe, ahonnan Lucifer elragadta Brielle-t. Átküzdöttük magunkat a törmeléken, és néhány ugrással legyűrve a földből kiálló csipkézett betondarabokat, máris azon a helyen találtuk magunkat, ahonnan Lucifer elrabolta a menyasszonyomat.

Lenéztem a padlóra, és megláttam a szinte feketére száradt vérfoltot.

Egek.

Az a mocsok!

Elöntött a harag, és ott helyben megfogadtam, hogy kicsinálom ezt a rohadékot azért, amit tett. Egy napon kicsinálom. Valahogyan.

Annyira lefoglaltak a gondolataim, hogy észre sem vettem, hogy Shea máris megnyitotta a portált. Úgy tűnt, a blokkot feloldották. Szerettem volna berohanni a portálba, és Brielle után kiáltozni, de holtan nem sok hasznomat venné.

Noah elkapta Shea kezét, még mielőtt beléphetett volna.

– Raph csapatai intézik ezt.

Shea Noah-ra morgott, kirántotta a kezét a szorításából, és elővette a végtelen fegyvereit. A tenyerébe szorította a két hajlított pengéjét, és készen állt, hogy lecsapjon a démonokra.

A tekintetemmel átfésültem a portálon túli területet. Nyomok után kutattam, hogy hová is vihette Lucifer Brielle-t, de mindössze egy téglafalat láttam, ami azt jelentette, hogy egy épület van odaát. Talán pont itt tartotta fogva?

Shea épp akkor lépett előre, amikor egy ismerős hang harsant mögöttünk.

– Megállj! – kiáltotta Raphael.

Hátrapillantva láttam, hogy Mr. Claymore is ott áll mellette. Shea hirtelen megpördült, és odakiáltott Raphaelnek:

– Lehet, hogy Brielle odabent van!

De Raph a fejét rázta.

– Nincs odabent. Órákkal ezelőtt átfésülték az épületet a csapataim, és egy embert elveszítettem a műveletben.

Az egész testem érzéketlenné vált. Egyszerűen semmit sem éreztem. Furcsa helyzet volt.

Claymore legyintett egyet, és a portál bezárult, mire Shea elégedetlenül felszisszent.

– Figyeljetek... – kezdte Raphael lágy hangon, és tudtam, hogy kegyelemdőfést készül mérni ránk. – Talán itt az ideje elfogadnunk, hogy Brielle egyhamar nem tér vissza közénk, és képtelenek vagyunk rátalálni.

Hogy is van azokban a bűnügyi sorozatokban? Hogyha az első negyvennyolc óra nem hoz eredményt az áldozat fellelésében, akkor oda a remény? Mennyi idő telt el?

– Az kizárt! – mordult fel Shea.

Helyes. Szóval ő még mindig kész harcolni. Tartottam tőle, hogy én már nem.

– Nos, sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de nem kockáztathatom tovább az embereim él... – Fájdalmas kiáltás szakadt fel belőlem, amivel Raphaelbe fojtottam a szót.

Fogalmam sem volt, mi ütött belém, de nem akartam hallani annak a mondatnak a végét. A hirtelen dühkitörésem után kivágattam a helyiségből.

– Lincoln! – kiáltott utánam Noah.

Kinyitottam a szárnyam, miközben kirohantam az ajtón. Még mindig fáj, de korántsem annyira, mint korábban. Valószínűleg egy egész napot átaludtam a gyógyközpontban. Egy egész napot, amit Brielle keresésével is tölthettem volna.

– Hagyj most magamra! – kiáltottam vissza a legjobb barátomnak, és kilőttem magam az ég felé.

Fogalmam sem volt, merre tartok, de ösztönösen az óceán felé vettem az irányt. Repülés közben az összes emlékem Brielle-ről olyan hirtelen árasztott el, hogy azt hittem, beleőrülök. Sosem

fogom elfelejteni a napot, amikor először megláttam őt. A Feltáráson viselt selyemruhájában ő volt a leggyönyörűbb lány, akit valaha láttam. Sokkal fiatalabb volt nálam, mégis rendíthetetlenül állt a színpadon, és elfogadta a tényt, hogy a fekete szárnyaival különbözik a többiektől.

Amint megláttam a fekete szárnyait, összeszorult a szívem. Tudtam, hogy sohasem lehet az enyém. Démonkötött volt, gonoszság és sötétség lengte körül. De tévedtem. Kurvára ő volt a legjobb dolog, ami valaha történt velem, és elítélni őt ott a legelején életem legnagyobb hibája volt. Soha senkit nem ismertem, akiben ennyi szeretet és fény lakozott, mint benne.

Még mielőtt észbe kaptam volna, a homokban landoltam, és zokogva rogytam előre. Nem kaptam levegőt. Olyan érzés volt, mintha haldokolnék.

Mindenki, akit szeretek, meghal.

Bekebelezett a gyász, ahogy kezdtem beletörődni a gondolatba, hogy Brielle jó eséllyel halott, vagy eltűnt és a kínok kínját éli át... vagy még rosszabb. Minden fáj, ugyanakkor semmit sem éreztem. Mintha a testemen kívülről figyeltem volna az eseményeket. Mintha a nyomorult lelkem képtelen lett volna újra átélni mindezt, ezért kiugrott a testemből, és most a kispadról figyeli a műsort. A homokba dőltem, a hátamra gördültem, és felnéztem a sötétülő égboltra.

– Basszátok meg! – kiáltottam fel Istennek, az angyaloknak és mindenkinek, aki hallhatta. Én nem ilyen életet akartam magamnak. Mindent megkérdőjeleztem abban a pillanatban. Még a saját létezésem célját is.

A mellkasom zihált, miközben a szívem hevesen vert a szegycsontom mögött. Kikészített a tehetetlenség, hogy nem mehetek le a Pokolba, hogy Brielle-t kutassam.

Egy közeledő kocsi moraja vonta el a figyelmemet, de nem érdekelt. Még akkor sem moccantam, amikor a fényszóró megvilágította a testemet. A kocsiajtó kinyílt, majd becsukódott.

– Lincoln Grey! – hallottam Shea hangját. – Emeld fel a segged!

A helyzet ellenére halványan elvigyorodtam. Brielle jó okkal szeretette ezt a lányt annyira, és tekintette a családjának, még ha nem is ugyanaz a vér csörgedezett az ereikben. Shea nem pátyolgatott engem. Noah-val ellentétben ő nem hagyta, hogy sopánkodjak. Sokkal erősebb volt nálam, és tudtam, hogy fel fog kanalizni a földről, és visszarángat a való világba, még ha én nem is akarok menni.

Felnyögtem, és Shea hirtelen fölém tornyosult.

– Nem adhatod fel! – nézett le rám szigorúan. – Brielle életben van. Tudom. Ha megölte volna őt, Lucifer nem blokkolta volna a portáljaimat, hogy Brielle után mehessek. Csak szeretné elhitetni velünk, hogy megölte őt, és látszólag mindenki bedől neki, de mi nem. Veszed az adást?

Remény ébredt bennem, és új energiával töltött el. Shea-nak igaza van. Miért tette volna ezt Lucifer? Hacsak nem azért, hogy megakadályozza, hogy visszahozzuk Brielle holttestét, de erre még csak nem is szabad gondolnom.

Felültem, Shea pedig hátrébb lépett, hogy feltápáskodhassak.

– Csináljuk! Sosem adjuk fel! – jelentettem ki.

Shea bólintott.

– Sosem adjuk fel.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk neked,
ha egy igazán jó könyvet akarsz elolvasni!

**Már rendelhető!
VESD BELE MAGAD MIHAMARABB!**

MOST kiadói KEDVEZMÉNNYEL is a Tiéd lehet!
[Megrendelem most a kiadónál!](#)

Sőt!

A kiadó **KönyvSárkány Klubjának** tagjaként
ELŐFIZETŐI ÁRON csaphatsz le rá!
[Megrendelem most a KönyvSárkányon!](#)

**Köszönjük, hogy megrendeléseddel
még több jó könyv megjelenését támogatod!**

Itt, a Santa Monica-i strandon csókoltam meg először Brielle-t, és itt kötöttem most egyezséget a legjobb barátjával, hogy sosem hagyunk fel a keresésével.

Bárcsak elmondhatnám, hogy állom a szavam...